

ПЛАН

1. Види адвокатської діяльності.
 2. Надання правової допомоги свідку у кримінальному провадженні та особам під час виконання та відбування кримінальних покарань.
 3. Інші види правової допомоги адвокатів.
 4. Етика правової допомоги ЮО та основні напрями діяльності адвоката.
- ПИТАННЯ ДЛЯ КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ

1. Види адвокатської діяльності

Адвокат прагне — публічності, оскільки його життя напряму залежить від попиту на його професійну особистість. Ступінь задоволення інтересів клієнтів через досягнення професійного стану адвоката залежить від наявності декількох факторів.

1. Любов і повага до обраної справи. Це означає перш-за все небайдужість до людини, що звернулась по допомогу. Уміння уважно слухати і не квапитися з висновками. Бути чесним з клієнтом.

2. Мати фундаментальні знання. Це зовсім не означає, що потрібно все знати. Таких людей практично немає. Адвокат повинен швидко орієнтуватися в правових питаннях і чітко уявляти, де і що відшукати у кожному окремому випадку.

3. Багато працювати. Особливо на початку своєї адвокатської кар'єри. Кожна справа — це нові невідомі відносини для нього, які можна зрозуміти знанням закону і фактичних обставин, і терпінням. Кожна вирішена справа дає підстави поважати себе, рахуватись із собою.

4. Адвокат, що хоче відбутися як досвідчений витребуваний спеціаліст — повинен бути цілеспрямованим. Тобто, такий адвокат обирає декілька певних напрямів і наполегливо працює в опануванні специфіки цих напрямів.

Ці фактори, умови роблять можливим адвокату здійснювати різноманітні види діяльності, які указані у ст. 19 Закону «Види адвокатської діяльності», де визначено коло, межі і територія адвокатської діяльності. Зокрема, ч. 1 цієї норми до видів адвокатської діяльності віднесено:

1) надання правової інформації, консультацій і роз'яснень з правових питань, правовий супровід діяльності юридичних і фізичних осіб, органів державної влади, органів місцевого самоврядування, держави;

2) складання заяв, скарг, процесуальних та інших документів правового характеру;

3) захист прав, свобод і законних інтересів підозрюваного, обвинуваченого, підсудного, засудженого, виправданого, особи, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру або вирішується питання про їх застосування у кримінальному провадженні, особи, стосовно якої розглядається питання про видачу іноземній державі (екстрадицію), а також особи, яка притягається до адміністративної відповідальності під час розгляду справи про адміністративне правопорушення;

4) надання правової допомоги свідку у кримінальному провадженні;

5) представництво інтересів потерпілого під час розгляду справи про адміністративне правопорушення, прав і обов'язків потерпілого, цивільного позивача, цивільного відповідача у кримінальному провадженні;

6) представництво інтересів фізичних і юридичних осіб у судах під час здійснення цивільного, господарського, адміністративного та конституційного судочинства, а також в інших державних органах, перед фізичними та юридичними особами;

7) представництво інтересів фізичних і юридичних осіб, держави, органів державної влади, органів місцевого самоврядування в іноземних, міжнародних судових органах, якщо інше не встановлено законодавством іноземних держав, статутними документами міжнародних судових органів та інших міжнародних організацій або міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

8) надання правової допомоги під час виконання та відбування кримінальних покарань.

Разом із наведеними видами діяльності указано, що «Адвокат може здійснювати інші види адвокатської діяльності, не заборонені законом».

Консультаційна робота адвоката є найбільш важливим видом його зайнятості, це основний вид роботи усіх адвокатів і адвокатських формувань у загальному діапазоні юридичної допомоги населенню. З неї починаються всі інші види юридичної практики: надання порад, складання юридичних документів, досягнення згоди про подальшу співпрацю, укладення угод про провадження тих чи інших справ в суді тощо.

Уявлення відвідувача про рівень професіоналізму адвоката, про його уміння та бажання працювати зацікавлено та ефективно виявляється саме на стадії знайомства з ним при отриманні юридичної консультації.

Безнадійна для відвідувача справа після вивчення адвокатом може бути позитивно розв'язана, чи хоча б мінімізовані її негативні наслідки. Головне — бути з клієнтом чесним та добросовісним. А тому перспектива подальших відносин майже цілком залежить від першої зустрічі: • зовнішній вигляд адвоката, • увага до візитера, • професійна зацікавленість, • постановка доречних питань. Протилежна дія може бути при • відволіканні до телефонних розмов, • переговори з колегами • тощо діють так, що клієнт звернеться до іншого адвоката.

Консультуючи відвідувача, адвокат бере на себе відповідальність за правильність наданої консультації та за наслідки у разі, коли консультація виявилась хибною, що призвело до необґрунтованих витрат часу і коштів. Бере на себе моральну, перш-за все, відповідальність. А тому не усі адвокати схильні до такої діяльності —консультування. Хоча це і сприяє значному академічному росту адвоката і робить адвоката максимально досвідченим та інформованим у багатьох галузях права.

Саме у процесі юридичної консультації дуже часто виникають судові справи.

Наслідком якісної консультаційної роботи є подальша співпраця.

Консультаційна робота може бути і у письмовій формі. Це виховує у адвоката уміння грамотно й обґрунтовано складати ділові запити з урахуванням того, що такі папери залежно від їхньої якості створюють адекватне ставлення до автора.

Консультаційна робота може мати наслідком правовий супровід діяльності юридичних і фізичних осіб. Такий супровід є перш-за все юридичну допомогу у вигляді обслуговування за угодою, юрисконсультство.

Угоди про супровід мають укладатися дуже грамотно й ретельно і виконуватися максимально точно і своєчасно, а адвокатові слід дотримуватися декількох напрацьованих практикою правил. Зокрема, потрібно з'ясувати чого від юриста очікують — правової допомоги чи прислужування керівникові підприємства і виконання його забаганок, і вирішити питання щодо правил гри. Якщо прийняли —то без вашої візи керівник не повинен підписати жодного юридичного документа.

Складання заяв, скарг, процесуальних та інших документів правового характеру є найбільш поширеним видом адвокатської діяльності після консультаційної роботи. З однієї сторони, ця робота є закономірним наслідком

проведених консультацій, а з іншої — є логічним продовженням їх. Адвокат вивчає матеріали, формулює правову основу документа, формує її законодавче обґрунтування. Відбувається більш поглиблене знайомство з психологічним портретом клієнта, виявляються його істинні наміри та їх відповідність закону.

Надання згоди на складання правового документа ґрунтується: 1) на твердій упевненості адвоката у правомірності суті вимог клієнта; 2) на наявності мінімальних процесуальних і фактичних шансів на реалізацію цього документа; 3) на абсолютній упевненості, що документ не призведе до будь-яких негативних наслідків для клієнта.

За відсутності хоча б одного з цих критеріїв адвокату слід аргументовано відмовитися від складання документа. У випадку наполягання клієнтом на складанні документа і за умов його правомірності адвокат складає документ і вручає його клієнтові лише після отримання від останнього підтвердження того, що його попереджено про можливі негативні наслідки.

Захист прав клієнтів передбачає згоду адвоката на початок чи продовження співробітництва на різних етапах справи. Це — це відповідальний, добре зважений і ретельно продуманий крок. Перш ніж погодитися на подальше ведення справи, адвокат повинен урахувати всі обставини: власну компетентність у специфіці справи, юридичну перспективу конкретної справи, власну робочу зайнятість, свій стан здоров'я й інші обставини.

Зазвичай кожна справа, за участь у якій береться адвокат, вимагає від останнього не лише достатнього запасу знань у конкретній галузі права, а й досвіду ведення справ цієї специфіки. Міжнародні «Стандарти юридичної професії», прийняті Міжнародною асоціацією юристів у вересні 1990 р., регламентують: «Адвокат не погоджується брати на себе ведення справи, коли він знав чи повинен був знати, що не має необхідної компетентності, щоб вести її».

КПКУ у п. 4 ст. 47 дозволяє відмовитись від прийнятого завдання, якщо адвокат свою відмову мотивує відсутністю належної кваліфікації для надання правової допомоги у конкретному провадженні, що є особливо складним. На такі чинники, як недостатність належної кваліфікації для провадження певної справи, адвокат має зважати не після прийняття справи, а до цього акта.

У будь-якому випадку найперше і найголовніше, що виправдовує існування інституту адвокатури, — це реальна можливість недопущення судової помилки, ціна якої — засудження та покарання невинуватої людини, це надання народу впевненості, що кожна людина може розраховувати на допомогу від сваволі будь-кого, у тому числі і держави. Все інше - прикладне.

Делікатна і конфліктна ситуація може виникнути за умов, коли адвокат під час консультації оволодів конфіденційною інформацією клієнта і лише після цього відмовив йому у прийнятті справи до свого провадження та підписання угоди про надання правової допомоги. Є подробиці, яких краще не знати.

Представництво у міжнародних судових органах може здійснюватись на підставі п. 7 ст. 19 ЗАКОНУ, який значно розширює територію адвокатської практики порівняно з недавнім минулим. Так, адвокат може бути і представником держави, органів державної влади, органів місцевого самоврядування в іноземних міжнародних судових органах. Це, новація, яка свідчить про визнання адвокатури та її можливостей у вирішенні питань державного рівня.

2. Надання правової допомоги свідку у кримінальному провадженні та особам під час виконання та відбування кримінальних покарань

Здійснюється на підставі ст. 59 Конституції, де встановлено «право кожного на правову допомогу», а також ч. 2 цієї статті «для надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура». Людина, яку компетентні органи викликають як свідка, безумовно, має право звернутися за правовою допомогою до адвоката.

30.09.09 Рішенням КСУ, яке є обов'язковим до виконання на території України, остаточною і не може бути оскаржене, була відкрита перед адвокатами можливість офіційно брати участь у кримінальній справі у якості консультанта свідка у справі.

Зважаючи на це, право громадянина на запрошення свідка не обмежується ні процесуальними рамками щодо стадій кримінального провадження (досудове слідство, судова процедура), ні в часі і характері спілкування.

Роль адвоката у цій делікатній справі зводиться до надання клієнту допомоги щодо грамотного в правовому сенсі викладення усього, що він особисто бачив і чув про обставини чи події, які цікавлять слідчі органи чи суд. І нічого такого, що могло б бути розцінено, як вплив адвоката на характер свідчень.

Правова допомога під час виконання та відбування кримінальних покарань передбачена у п. 6 ст. 19, хоча і не є новим видом правової допомоги. Випадки надання правової допомоги особам, що виконують чи відбувають кримінальне покарання, або надання правової допомоги у справах будь-якого характеру на цій стадії непоодинокі.

Кримінально-виконавчий кодекс України (п. 2 ст. 8) гарантує засудженому «право на правову допомогу. Для отримання правової допомоги засуджені можуть користуватися послугами адвокатів чи інших спеціалістів в галузі права, які мають за законом право на надання юридичної допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи».

Офіційне право на провадження подібного роду справ теоретично на законодавчому рівні знімає всілякі перешкоди на шляху до активного провадження справ у захисті прав та законних інтересів засуджених. За наявності досвіду та максимального дотримання відповідного законодавства у сфері виконання кримінального покарання та правил етики.

3. Інші види правової допомоги адвокатів

Адвокат може, як указує згадана ст. 19 ЗАКОНУ, здійснювати інші види адвокатської діяльності, не заборонені законом:

– **складання та правова експертиза договорів.** Це одна з важливих складових роботи адвоката. У багатьох випадках така послуга починається із переговорів із майбутніми контрагентами. А тому перед проведенням переговорів адвокату доцільно ретельно з'ясувати з керівництвом усі важливі умови майбутніх договірних відносин — принципів для цього підприємства чи організації.

Підготовка договору починається із дослідження відповідності його положень нормам закону. Водночас, надзвичайно важливим є врахування адвокатом судової практики щодо спірних ситуацій, пов'язаних із договірними відносинами.

При підготовці проекту адвокат, безсумнівно, може користуватися наявними численними зразками типових договорів і, при цьому, адвокат завжди повинен пристосувати умови контракту до особливих ознак суб'єктів договірних відносин, специфіки предмета договору та, безсумнівно, побажань свого клієнта.

Іноді, адвокатуві пропонується провести правову експертизу вже складеного договору. Це часто буває дуже складно, оскільки експертиза провадиться зазвичай коли необхідна участь спеціалістів з іншої, не правової, галузі знань. Разом із цим виникає необхідність застосування спеціальних, саме юридичних, знань для оцінки відповідності певного документа чи рішення органу нормам чинного законодавства, і встановлення такої відповідності між положеннями документа, наприклад договору, нормам закону та загальній теорії права і є проведенням правової експертизи.

Проведення адвокатом правової експертизи договору може відбуватись, як і консультування у письмовій чи в усній формі.

– **юридичний контроль кадрової політики.** З цього питання може виникнути багато непорозумінь, наприклад щодо: • порядку прийняття на роботу, • звільнення, надання відпусток, • скорочення штатів, • роботи за сумісництвом, • накладення стягнень, • обсягу штатних повноважень, • ведення трудових книжок. І коли у штатному розкладі підприємства немає посади юриста чи кадровика чи з інших мотивів виникає потреба у правовій допомозі адвоката.

Йому може бути доручено здійснювати нагляд і візування кадрової документації, що ведеться юридичною особою. Водночас, при виникненні трудового спору з працівниками така документація теж може бути використана як доказ певних обставин, у тому числі і в суді.

– **правова допомога при отриманні спеціальних дозволів** — важлива частина діяльності адвоката, оскільки законодавство встановлює достатньо великий перелік окремих видів робіт і послуг, що можуть здійснюватись суб'єктами підприємницької діяльності лише за наявності спеціальних дозволів (ліцензій). Для отримання останніх треба зібрати численні документи, довідки, скласти й подати лист із зазначенням підстав для надання їй певного виду ліцензії.

Особи, що ведуть зовнішньоекономічну діяльність, також надзвичайно часто опиняються перед необхідністю отримання додаткових рішень державних органів стосовно здійснюваної ними діяльності. Такі рішення виносять тільки у визначеному законодавчими актами порядку та за наявності певних підстав, підтверджених документально.

Адвокатуві посильно надати правову допомогу і у цих питаннях. Консультування щодо порядку надання того чи іншого виду спеціального дозволу чи ліцензії може належати до прямих обов'язків адвоката. Адвокатуві може бути доручено підготувати повний пакет документів, необхідних для отримання цією юридичною особою спеціального дозволу чи рішення.

Особливу увагу при вирішенні цих питань адвокат повинен приділити статутним документам ЮО, оскільки саме в цих документах може бути закладена перешкода для отримання того чи іншого виду ліцензії. І хоча правова допомога адвоката у процесі отримання юридичною особою спеціальних дозволів не є суто специфічною адвокатською діяльністю, кваліфікована робота адвоката може послугувати захисту інтересів ЮО і в пій сфері діяльності.

– **реєстрація, перереєстрація та захист корпоративних прав.** Розвиток підприємництва в Україні зумовив значне поширення корпоративних прав серед фізичних осіб у різних організаційно-правових формах: • товариств з обмеженою відповідальністю, • акціонерних товариств приватного чи публічного типу, • різноманітні консорціуми, холдинги тощо.

Юридична природа корпоративного права поєднує норми господарського, цивільного, сімейного, податкового права та інших галузей права. А тому від адвоката

вимагається глибоке знання у цих сферах та вирішення спірних ситуацій у судовому порядку.

Важливими питаннями є цілі створення ЮО, кількісний та якісний склад засновників, розмір і склад статутного фонду, повноваження керівних органів товариства, порядок зміни, передачі та позбавлення корпоративних прав співзасновників, порядок розподілу прибутків і виконання зобов'язань.

У всякому разі, порушення корпоративних прав можна оспорити у судовому порядку, з чого випливає необхідність запрошення кваліфікованого адвоката, знаного на спірних питаннях застосування та захисту корпоративних прав.

– **корпоративне обслуговування працівників.** Найчастіше корпоративне обслуговування працівників здійснюється у формі надання консультацій з проблемних питань житлового, трудового, сімейного та спадкового права. Залежно від умов договору між адвокатом та юридичною особою така допомога може обмежуватись лише усними консультаціями або бути розширеною, включаючи представлення інтересів того чи іншого працівника у судових інстанціях.

У всякому разі, адвокату треба завчасно обумовити межі надання правової допомоги працівникам підприємства і встановити певний порядок консультування працівників. На практиці адвокати визначають певний день тижня, протягом якого адвокат перебуває на підприємстві, здійснюючи консультаційний прийом працівників.

Відомості, що стають відомі адвокату за такого спілкування з працівниками ЮО, є адвокатською таємницею. Жодна інформація не може бути повідомлена без згоди працівника іншим працівникам або керівництву даної ЮО.

– **претензійна робота і участь у виконавчому провадженні.** У діяльності клієнтів нерідко виникають спірні ситуації з контрагентами. У таких випадках, до моменту звернення до судових органів, юридична особа може застосувати заходи досудового врегулювання господарського спору, а саме пред'явити письмову претензію зобов'язаній стороні договірних відносин.

Форма та зміст претензії мають відповідати нормам закону (статті 6-8 ГПКУ), і саме адвокат може прийняти активну участь у процесі підготовки претензії та формування необхідного пакета документів, які треба додати до претензії. Адвокатом також складаються і відповіді на пред'явлені претензійні вимоги. Фактично, цей напрямок роботи адвоката складається з декількох етапів: 1) вивчення первинної документації по спірному договірному процесу (договір, платіжні документи, акти прийому-передачі тощо); 2) нормативне обґрунтування майбутніх претензійних вимог; 3) складання письмової претензії із зазначенням фактичних даних і з посиланням на норми закону; 4) формування пакета необхідних додатків до претензії.

Якщо контрагент не задовольняє пред'явлені претензійні вимоги, разом із керівництвом адвокат приймає рішення про звернення до судових органів для захисту і відновлення порушених прав клієнта.

У деяких випадках адвокат може виконувати свої правозахисні функції не лише у досудових стадіях, а й після винесення судовими органами певного рішення. Мається на увазі участь адвоката у виконавчому провадженні при захисті інтересів клієнта. Згідно із Законом «Про виконавче провадження» сторони можуть реалізовувати свої права та обов'язки у виконавчому провадженні самостійно або через представників. Участь клієнта у виконавчому провадженні здійснюється їх керівниками чи органами, посадовими особами, які діють у межах повноважень, наданих їм законом, або через представників. Повноваження представника мають бути підтверджені довіреністю, виданою і оформленою відповідно до вимог закону.

Адвокат має можливість оскарження дій державного виконавця у разі порушення прав і законних інтересів.

– **представництво інтересів у правоохоронних органах та судах.** Найчастіше підприємства, різноманітні установи та організації звертаються до адвоката за допомогою у випадку виникнення спірних чи навіть конфліктних ситуацій у відносинах з різними державними органами. За наявності певних підстав органи державного контролю можуть здійснювати перевірки діяльності підприємств та організацій щодо дотримання ними законодавчих норм. Також у випадку порушення законодавства клієнтом може наставати юридична відповідальність у нього. У такому випадку діяльність він підпадає під пильну увагу правоохоронних органів (податкової міліції, СБУ, органів МВС, прокуратури). Діяльність цих органів регулюється такими нормативними актами, як закони України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю», «Про Національну поліцію», «Про прокуратуру», «Про Службу безпеки України», «Про оперативно-розшукову діяльність».

Тому є доцільним представлення інтересів клієнта перед вищезазначеними державними органами саме професійним юристом — адвокатом, який може використати свої професійні права. Це, зокрема, право адвоката на отримання інформації від державного органу стосовно підстав проведення перевірки діяльності клієнта чи її керівного складу. Адвокат згідно з положеннями Закону має можливість подати запит до будь-якого державного органу з питань, що стосуються здійснення контролю за діяльністю клієнта, інтереси якої він представляє. Крім того важливе, іноді вирішальне, значення має дотримання адвокатами принципу конфіденційності та збереження адвокатської таємниці.

Досить часто перевірка діяльності клієнта-ЮО тягне і перевірку діяльності посадових осіб, а саме керівного складу та головного бухгалтера. Тому, за необхідності, адвокат може укласти договір і на представлення інтересів окремо взятих осіб підприємства. Такий договір дозволяє адвокату брати участь у роботі правоохоронних органів при притягненні до юридичної відповідальності посадових осіб ЮО із самих ранніх етапів.

ВИСНОВОК: адвокатура в Україні здійснює повноцінний юридичний супровід підприємницької діяльності клієнтів.

4. Етика правової допомоги ЮО та основні напрями діяльності адвоката

Разом із кардинальними змінами в економіці України настає нагальна необхідність питання захисту права власності та корпоративних прав, різноманітні майнові спори. Підприємницька діяльність урегульовується та контролюється численними державними органами, дії та рішення яких далеко не завжди відповідають нормам закону. Відносини між підприємствами, що мають договірний характер, також потребують відповідності вимогам нормативного характеру. А тому кваліфікована правова допомога є необхідною складовою будь-якої підприємницької діяльності, зазвичай у формі юридичної служби чи посади юрисконсульта на підприємстві.

Суб'єкту підприємництва потрібний юрист, який спеціалізується саме на тих питаннях права, яких потребує у даний момент певна правова ситуація. Підприємство потребує серйозних знань у галузі фінансового права, іноді важливим стає процесуальний досвід у господарському суді, а можливо — і у кримінальному провадженні. Тому в основу роботи юридичної служби покладається умова професійності та конфіденційності. Однак жоден юрист не позбавлений відповідальності за відмову від дачі показань правоохоронним органам. Лише адвокат

має визначений законом адвокатський імунітет (гарантії закону, ст. 23), у т.ч. і у аспекті нерозголошення відомостей, що входять до предмета адвокатської таємниці.

Щодо етичних аспектів відносин адвоката з клієнтом — юридичною особою, то Правила адвокатської етики (далі — Правила) приділяють цьому значну увагу. Зокрема, у ст. 39 Правил «*Етичні аспекти відносин адвоката з клієнтом – юридичною особою*» зазначається, що у відносинах з надання правової допомоги клієнту — ЮО адвокат при визначенні суб'єкта прав і обов'язків клієнта і порядку реалізації своїх обов'язків має виходити з такого:

– для цілей передбаченої законодавством та цими Правилами взаємодії з клієнтом (узгодження змісту доручення, отримання дозволу на розголошення конфіденційної інформації, надання роз'яснень щодо правової позиції у справі, інформування про хід виконання доручення тощо) клієнта уособлює особа, яка від імені юридичної особи уклала договір про надання останній правової допомоги, маючи на те належні повноваження, або інша особа (особи), зазначена в договорі;

– носієм прав та обов'язків, які захищає або представляє адвокат при наданні правової допомоги є ЮО.

Якщо пов'язані з предметом доручення дії ЮО є протиправними або унеможливають ефективне виконання доручення, адвокат має вжити розумно необхідних і доступних йому заходів для зменшення негативних наслідків таких дій, зокрема може оскаржити їх керівнику ЮО (або вищому щодо нього органу).

І у випадку не вирішення, піднятого адвокатом питання, незважаючи на вжиті адвокатом заходи, адвокат може розірвати договір про надання правової допомоги клієнту-ЮО — в односторонньому порядку.

У ст. 40 Правил «*Особливості застосування правил щодо конфлікту інтересів у відносинах з клієнтом – юридичною особою*» окремо визначаються особливості застосування правил щодо конфлікту інтересів у відносинах з клієнтом — юридичною особою. **Під конфліктом інтересів** розуміється суперечність між особистими інтересами адвоката та його професійними правами і обов'язками перед клієнтом, наявність якої може вплинути на об'єктивність або неупередженість під час виконання адвокатом його професійних обов'язків, а також на вчинення чи не вчинення ним дій під час здійснення адвокатської діяльності.

Зокрема, на відносини щодо надання правової допомоги клієнту-ЮО в повному обсязі поширюються норми Правил, що регламентують поведінку адвоката в ситуаціях наявності (при укладенні договору) або у подальшому виникненні конфлікту інтересів (ст. 9 Правил). Так, у ст. 40 указано:

1) якщо у спілкуванні з посадовими особами ЮО стає очевидним, що виникає ситуація конфлікту інтересів, адвокат повинен недвозначно повідомити, що він представляє клієнта — юридичну особу і пояснити свої обов'язки, пов'язані з конфліктом інтересів;

2) у період дії договору про надання правової допомоги клієнту — ЮО адвокат не повинен укладати договори про надання правової допомоги з особами, що перебувають у правовідносинах з клієнтом, якщо це може суперечити інтересам ЮО. Адвокат не повинен укладати договори про правову допомогу з названими особами, якщо він є носієм суперечливої доказової інформації, отриманої при наданні правової допомоги ЮО.

3) адвокат не може приймати доручення від клієнта, який перебуває у конфлікті інтересів з ЮО, в якій адвокат раніше працював або надавав правову допомогу, в результаті чого володіє інформацією, яка може бути використана проти такої ЮО.

ПИТАННЯ ДЛЯ КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ

1. Фактори професійності адвоката.
2. Ст. 19 Закону «Види адвокатської діяльності».
3. Консультаційна робота адвоката та правовий супровід діяльності юридичних і фізичних осіб.
4. Складання заяв, скарг, процесуальних та інших документів.
5. Захист прав та інтересів клієнтів.
6. Представництво у міжнародних судових органах.
7. Надання правової допомоги свідку.
8. Правова допомога під час виконання та відбування кримінальних покарань.
9. Інші види правової допомоги адвокатів.
10. Складання та правова експертиза договорів.
11. Юридичний контроль кадрової політики.
12. Правова допомога при отриманні спеціальних дозволів.
13. Правова допомога при захисті корпоративних прав.
14. Корпоративне обслуговування працівників.
15. Претензійна робота і участь у виконавчому провадженні.
16. Представництво інтересів у правоохоронних органах та судах.